

Lørdagen den 14. August anmodede Kongen Grev Holstein-Ledreborg om at danne et Ministerium »paa Grundlag af de mellem de tre Venstregrupper truffne Aftaler og med fuldkommen frit Mandat med Hensyn til Ministeriets Sammensætning.« Grev Holstein erklærede sig villig hertil.

Mandag den 16. August *udnævntes Ministeriet* med Grev *Holstein-Ledreborg* som Konseilspræsident uden Portefeuille og med Hr. *J. C. Christensen* som Forsvarsminister. Medlemmerne af det demissionerede Ministerium, ogsaa den tidligere Konseilspræsident og Forsvarsminister *Neergaard*, vedbleve at være Ministre — med Undtagelse af Finansminister *Charles Brun*, hvis Portefeuille overtoges af Neergaard, og Ministeren for offentlige Arbejder *Jensen-Sønderup*, der afløstes af Husmand *Thomas Larsen*, der tidligere var Medlem af Folketinget — og som saadan var Medunderskriver paa det af *J. C. Christensen* m. fl. efter Slutningen af den ordentlige Samling 1908—09 udstedte Manifest (se Aarbog for 1908—09 pag. 32) — men faldt ved Valget den 25. Maj. (*Jensen-Sønderup*, der stadig er Medlem af Folketinget, hører til den af tidligere Medlemmer af Venstre-Reform-Partiet bestaaende 11-Mands-Gruppe).

Første Gang det nye Ministerium fremtraadte for Rigsdagen var den 25. August, ved 3die Behandling i Folketinget af Forsvarslovforslagene. Forhandlingen aabnedes af Konseilspræsident Holstein-Ledreborg med følgende Udtalelse (Folketings-Tid. Sp. 855):

„Jeg har ønsket straks ved denne Forhandlings Begyndelse at udtale mig, saaledes at det maatte blive klart for det høje Ting, hvorledes Ministeriet stiller sig til denne Sag, som formentlig vil blive den eneste — den eneste større Sag i hvert Tilfælde —, der bliver Genstand for Forhandling i denne ekstraordinære Samling.

Som det ærede Ting vil erindre, blev der ved anden Behandling vedtaget et Forslag, som ikke i Virkeligheden var Udtryk for noget større Parti her i Tinget, et Forslag altsaa, der ikke kunde vente at faa en saadan Tilslutning, at det kunde føres videre, hvad enten man ønskede at føre det videre som Tilbud til Landstinget eller som Grundlag for en Opløsning. Resultatet heraf var, som De ogsaa vide, at man i Befolkningen ude omkring i Landet udtalte, at Forsvarssagen var kørt fast. Andre sagde, at Folketinget var kørt fast,